

פסוק זה בא ללמד שארוס יכול להפר נדרי ארוסתו [וכפי שיבואר להלן, שלגבי הפרת הבעל לנדרי אשתו הנשואה, יש פסוק אחר].

וכיון שנערה המאורסה עדיין לא יצאה מרשות אביה לגמרי, כל זמן שלא נישאת, מלמד הכתוב שבנערה מאורסה מצטרפות הפרות הבעל והאב, כיון שהיא נמצאת ברשות שניהם, כל אחד במקצת.

מכאן נלמד לנערה המאורסה, שאביה ובעלה מפירין נדריה.

ותמזהה הגמרא: **ואימא האי קרא**, אולי נאמר שפסוק זה — באשה נשואה כתיב ולא בארוסה! ואין ללמוד מפסוק זה שיש לארוס זכות להפר נדרי ארוסתו.

ומתרצינן: **אי משום נשואה** — קרא אחרינא כתיב [הרי לגבי הפרת נדריה של אשה נשואה, יש פסוק אחר] —

"ואם בית אשה נדרה!"

שנשאל לחכם. ומעתה, שוב יכול הוא להפר, ולהצטרף להפרה הקודמת של הראשון.

קא משמע לן התנא במשנה, שהיות וקיים לה את הנדר, הרי על אף שנעקר הקיום, כשנשאל עליו לחכם, לא יכול המקיים לחזור ולהצטרף להפרת הראשון הקודמת,⁽³⁾ משום דדוקא אם מפירין שניהם כבת אחת, מצטרפת הפרתם לבטל את הנדר.

אבל אם בין הפרת הראשון להפרת השני היה דבר שמבטל את ההפרה, כגון קיום הנדר על ידי אחד מהם,⁽⁴⁾ שוב אין ההפרות מצטרפות, ואין הנדר מופר.

שנינו במשנה:

נערה המאורסה, אביה ובעלה מפירין נדריה:

והוינן בה: **מנלן**, מנין לנו מן התורה דין זה של שותפות בין האב לארוס בהפרת נדריים?

אמר רבה: אמר קרא "ואם היו תהיה לאיש, ונדריה עליה."

ובשו"ע סי' רל"ד סעיף ו' כתב: "ואם קיים האחד, אפילו חזר ונשאל על ההקמה, אינו יכול להפר עם השני". ומדבריו משמע שגם אם לא היתה הפרה כלל קודם הקיום אין אפשרות להפר לאחר שנעשה קיום.

ותמהו האחרונים על דברי השו"ע. שהרי באופן זה, שלא היתה הפרה קודם הקיום, אף הרמב"ם מודה שאפשר להפר לאחר שנעקר הקיום! וצ"ע.

4. שואל הרשב"א: מדוע אין ההפרות מצטרפות? הלא התרת חכם עוקרת מלמפרע את הקיום. ונחשב הדבר כאילו לא היה קיום מעולם

3. שיטת הר"ן והרמב"ן היא, שאחרי שנעקר הקיום יכולים האב והבעל להפר ביחד את הנדר. ומה שאומרת הגמרא שלא מועילה הפרתו, היינו רק שאין צירוף עם ההפרה הקודמת, כיון שבין ההפרות היה דבר שמבטל את ההפרה, וצריך שיפרו שניהם מחדש.

אבל הרמב"ם והרא"ש חולקים, וסוברים כי מי שהיפר לפני הקיום אינו יכול לחזור ולהפר אחרי שנעקר הקיום.

וטעמם הוא, שההפרה של הראשון, שנעשתה לפני הקיום של השני, לא בטלה. ולכן אי אפשר לראשון לחזור ולהפר פעם שניה, ולהצטרף להפרתו של השני, כיון שאין הפרה אחר הפרה.